

skal være henne. Ja, så havde man en lille fodnote: Den skulle blot ikke være hovedløs.

Så det synes, som om SF på de her spørgsmål nu er ved at lægge sig til højre for Socialdemokratiet. Interessant, og jeg beklager det. Men i hvert fald tak for svaret omkring statsaktierne. Der var hr. Ole Sohn fast i kødet.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg takker for svaret. Det lyder da mægtig godt. Og det, der specielt lyder godt, er jo, at man formentlig nu vil gå væk fra satspuljen og bruge statskassen i stedet for, for så fodrer man jo ikke hunden med dens egen hale.

Men hvor meget gør det i virkeligheden, det, som der nu lægges op til. Er det bare sådan et lille plaster på såret, eller er det noget, der virkelig batter noget, og er det noget, der så følges op næste år, hvis nu SF måske kommer med til finansloven til næste år, således at der reelt sker en udligning mellem A- og B-holdet af førtidspensionister?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hr. Søren Kolstrup, min gode ven, er jo altid god for fortolkninger. Men jeg registrerede ikke i mine notater, at jeg har sagt, at SF går ind for udligning som et princip, vi ville slås for; det agter vi ikke at gøre. Men vi er ikke så hellige, at man sådan kan lave skyttegravspolitik på det, men hvis hr. Søren Kolstrup har ønsket i den retning, kan vi da godt tage en fejde om det på et passende tidspunkt.

Til fru Aase D. Madsen vil jeg sige, at jeg synes sådan set, jeg beskrev meget klart, hvordan det er, SF ønsker at finansiere et løft til førtidspensionisterne. Det gør vi ved at lave en genindførelse af formueskatten. Så det er jo et spørgsmål – det får Dansk Folkeparti mulighed for at svare på i deres ordførertalen – om det er en farbar vej, at man vil tage fra dem, der har mest i samfundet, og give til dem, der har mindst.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man fristes jo som repræsentant og ordfører for Dansk Folkeparti her i dag til at starte ordførerindlægget med at spørge: Hvad skal jeg sige?

Når jeg ønsker at gøre det sådan lidt utraditionelt, så er det, fordi jeg til min store overraskelse så et Reutertelegram den 29. august – hvis der er nogen, der skal lede efter det, kan jeg sige, at det var kl. 15.46 – hvor finansministeren blev ci-

teret for følgende: »Ingen partier er på forhånd udelukket fra finanslovforhandlingerne, heller ikke Dansk Folkeparti. Jeg vil lytte til ordførernes taler i Folketinget i næste uge og grundigt studere hvert partis finanslovudspil. Derpå vil vi tilrettelægge de første møder i forhandlingerne og tage stilling til, hvilke partier der skal inviteres.« Sådan sagde altså finansministeren.

Se, nu er mit problem jo, at for hvert minut, jeg taler, kan jeg risikere at sige noget, finansministeren kan bruge som undskyldning for ikke at invitere Dansk Folkeparti. For lysten til at nå derhen kunne man godt forestille sig er til stede, når man dagen efter på Ritzaus Bureau – for dem, der skal lede, kan jeg sige kl. 15.14 – kan læse statsministerens udlægning af, hvilke partier der skal inviteres med til forhandlingerne, for her hedder det lige pludselig: »Derimod får Dansk Folkeparti ingen invitation, understregede statsministeren.«

Så er det, jeg bliver nødt til at spørge finansministeren eller andre gode kræfter, der vil give et bud på det, om der med de her forskellige signaler sådan vel inden for, ja 24 timer, er tale om en intern uenighed i regeringen eller er tale om, at statsministeren pludselig må trække i nødbremsen over for sin finansminister, som måske sådan ud fra lidt pragmatiske holdninger og tanker om at få nogle forskellige flertalskombinationer i et kludetæppeforlig, som muligvis kan komme senere på efteråret, har lyst til at invitere Dansk Folkeparti. Man kunne jo godt forestille sig, at der i den socialdemokratiske valgmaskine kunne være nogle valgpjecer, som måske skulle trykkes om, hvis nu Dansk Folkeparti deltog i finanslovforhandlingerne. Jeg mener: Hvordan i alverden skal man gå til valgkamp på, at Dansk Folkeparti er et frygteligt, ikke-stuerent parti, hvis man ganske kort tid forinden har siddet til finanslovforhandlinger med selv samme parti?

Mærkværdigheden bliver jo ikke mindre af, at vi kan se, at der i visse ministerier er en tanke om, at det sådan set er o.k., at vi deltager, at vi kommer med ved det berømte bord og kan høre lidt om, hvad der foregår, og måske også give vores eget besyv med. Ja, alt det her er jo bare forunderligt.

Men det, jeg gerne vil med det her, er selvfølgelig, at vi allerede nu her under debatten får gjort det klart fra regeringens side: Hvad er meningen med de forskellige signaler, og hvad skal vi bruge dem til?